

Серед ночі, над степом, при місяці
Хмарка хмарці клялася у вірності.

Наближалися, віддалялися,
Недосяжними залишалися.

Так вони і за обрій канули,
На блакитних вітрах розтанули.

Поривалися, сподівалися,
А в одну судьбу — не зіллялися.
